

Skatan skrattar.

Fåglarna i allmänhet sjunga; lärkan drillar.

Göken gal.

Taltrasten talar. Han adresserar sig direkt till människorna, givande goda råd eller övande kritik, och han anses i regel försmädlig. Har man för tungt lass säger han: "Hård bonde, hård bonde." Har man en gammal trött enbetsoxe (en-uk: enoksoxe), säger han: "Sälj oxen, köp stuten".

När tuppen gal, säger han: "Kuckeliku, klocka är sju".

När hönsen skrocka, säga de: "tupp, tupp, tupp, men inga höna, tupp, tupp, tupp, men inga höna".

Djurlock.

Man lockar sålunda: på kon: 'Kosyta, kosyta, kosyta!'; på kalven: 'Korre, korre, korre!'; på fåren: 'Feckerna, feckerna, feckerna, (flickorna), bana (barna)', d. v. s. man jollrar åt dem såsom åt barnen; på grisen: 'Ges, ges, ges' (smeknamnet upprepades alltid tre gånger). Nästom användes åt grisen, så att grisens eget ljud härmas.